

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 29 iunie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal da Relação de Lisboa – Portugalia) – Super Bock Bebidas SA, AN, BQ/Autoridade da Concorrência

(Cauza C-211/22 ⁽¹⁾, Super Bock Bebidas)

[Trimitere preliminară – Concurență – Înțelegeri – Articolul 101 TFUE – Acorduri verticale – Prețuri minime de revânzare stabilite de un furnizor distribuitorilor săi – Noțiunea de „restrângere a concurenței prin obiect” – Noțiunea de „acord” – Dovedirea concordanței de voințe între furnizor și distribuitorii săi – Practică ce acoperă cvasitotalitatea teritoriului unui stat membru – Afectarea comerțului dintre statele membre – Regulamentul (CE) nr. 2790/1999 și Regulamentul (UE) nr. 330/2010 – Restricție gravă]

(2023/C 286/09)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal da Relação de Lisboa

Părțile din procedura principală

Reclamante: Super Bock Bebidas SA, AN, BQ

Pârâtă: Autoridade da Concorrência

Dispozitivul

1) Articolul 101 alineatul (1) TFUE

trebuie interpretat în sensul că

constatarea că un acord vertical de stabilire a unor prețuri minime de revânzare implică o „restrângere a concurenței prin obiect” nu poate fi efectuată decât după ce s-a stabilit că acest acord prezintă un grad suficient de nocivitate pentru concurență, ținând seama de conținutul dispozițiilor sale, de obiectivele pe care urmărește să le atingă, precum și de ansamblul elementelor care caracterizează contextul economic și juridic în care acesta se înscrie.

2) Articolul 101 alineatul (1) TFUE

trebuie interpretat în sensul că

există un „acord”, în sensul acestui articol, atunci când un furnizor impune distribuitorilor săi prețuri minime de revânzare a produselor pe care le comercializează, în măsura în care impunerea acestor prețuri de către furnizor și respectarea lor de către distribuitori reflectă expresia voinței concordante a acestor părți. Această voință concordantă poate rezulta atât din clauzele contractului de distribuție în cauză, atunci când conține o invitație explicită de a se respecta prețuri minime de revânzare sau, cel puțin, permite furnizorului să impună asemenea prețuri, cât și din comportamentul părților și în special din existența eventuală a unei achiesări explicite sau tacite din partea distribuitorilor la o invitație de respectare a unor prețuri minime de revânzare.

3) Articolul 101 TFUE coroborat cu principiul efectivității

trebuie interpretat în sensul că

existența unui „acord”, în sensul acestui articol, între un furnizor și distribuitorii săi poate fi dovedită nu numai prin intermediul unor probe directe, ci și prin indicii obiective și concordante din care se poate deduce existența unui asemenea acord.

4) Articolul 101 alineatul (1) TFUE

trebuie interpretat în sensul că

împrejurarea că un acord vertical de stabilire a unor prețuri minime de revânzare se extinde la cvasitotalitatea, însă nu la integralitatea, teritoriului unui stat membru nu împiedică posibilitatea ca acest acord să afecteze comerțul dintre statele membre.

⁽¹⁾ JO C 266, 11.7.2022.